

lemnar de närmare bestämmelser som kunna vara af nöden, inskränker jag motionen derhän,

att Riksdagen behagade hos Kongl. Maj:t i underdånighet anhålla om föreskrifts utfärdande derom, att allmänna vägars längd emellan gästgifvaregårdar skall beräknas i hela mil och tiondedelar af milen, samt att, i sammanhang dermed, förordnas, att i tjänstemäns reseräkningar, och i andra räkningar, som afse ersättning för resekostnader af kronan, allmänna inrättningar och kassor, väglängden på enahanda sätt skall beräknas.

Om remiss af denna motion till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1873.

Adolf Helander.

N:o 6.

Af Herr Hörnfeldt, P. O.: Derom att de församlingar, inom hvilka reglering af presterskapets löner försiggått, måtte befrias från skyldigheten att bygga och underhålla sädes- eller så kallad tiondelada.

Ehuru det förslag, jag nu går att framställa, vid de tvänne näst föregående lagtima riksdagarne, varit föremål för Representationens pröfning, utan att vinna det bifall, som synes behöfligt innan den andra statsmakten derå kan fästa vederbörligt afseende, så här jag likväl, i betraktande af den orättvisa tunga, som påbördas allmogen genom att ålägga den byggnad och underhåll af sädes- eller s. k. tiondelada, äfven i de församlingar der reglering af presterskapets löner försiggått, trott mig ännu en gång böra fästa Riksdagens uppmärksamhet på det oegentliga,

som, numera uppenbarligen, förefinnes i lagens stadgande uti 26 Kap. 2 § Byggningsbalken, i hvad det afser den i sistnämnda lagrum omförmälda lada, eller den s. k. tiondeladan.

Efter den tolkning Lagutskottet, i sitt betänkande N:o 27 vid 1872 års riksdag, lemnat öfver 12 § i kongl. resolutionen på allmogens besvär den 1 Augusti 1727, vill det synas, som vore det alldeles tydligt och klart, att socknemännens skyldighet att bygga och underhålla dylik lada redan skulle hafva upphört på de ställen der regleringen af presterskapets löner egt rum, hvilken tolkning äfven vinner stöd af Kongl. Maj:ts nådiga utslag den 23 Oktober 1863, rörande ifrågasatt skyldighet för Årleds församling att bygga tiondelada, men då, enligt hvad bilagda Kongl. Maj:ts nådiga utslag af den 29 April 1872, rörande ifrågasatt befrielse för Själevads församling från byggnad och underhåll af tiondelada, ger vid handen, Kongl. Maj:ts högsta domstol i lika sak gifvit olika tydning åt nämnda lagrum, samt dertill kommer att Andra Kammaren under sistlidne riksdag, med afslag å 3:dje punkten i Lagutskottets utlåtande N:o 27 lemnade bifall till min då i samma syftning gjorda framställning, hvilken åter af Första Kammaren ansågs obehöflig, så synes mig detta så mycket heldre berättiga till förnyande af min motion, som jag är fullt förvissad, att ej allenast Lagutskottet utan äfven Representationen är angelägen tillse, det lagar och författningar äro så tydliga att ej mindre tveksamhet vid dess tillämpning än ock mot hvarandra stridande beslut må undvikas.

På ofvan anförda, jemte åberopande af de ytterligare skäl som finnas intagna i min under N:o 11 vid sistlidne riksdag väckta motion, vågar jag vördsam samt föreslå,

att Riksdagen måtte besluta, det allmogen i de församlingar, der regleringen af presterskapets löner försiggått och vunnit Kongl. Maj:ts nådiga fastställelse, måtte för den tid regleringen gäller, befrias från skyldigheten att bygga och underhålla sädes- eller s. k. tiondelada.

Om remiss af denna min motion till Lagutskottet anhålles.

Stockholm den 21 Januari 1873.

P. O. Hörnfeldt.

(Afskrift.)

Kongl. Maj:ts utslag uppå de besvär Själevads församling i underdånighet anført deröfver, att sedan vid en af domare med nämnd den 27 och 28 September 1870 förrättad laga af- och tillträdessyn å Själevads kyrkoherdeboställe emellan prosten Carl Johan Holms sterbhusdelegare, afträdare, samt kyrkoherden theologie doktorn Simon Brandell, tillträdare, det för bevakande af församlingens rätt utsedda sockneombud, anmärkt, att, då kyrkoherdens lön, enligt fastställd konvention, utgjordes i penningar, och således skälet för anskaffande af sädeslada, att nemligen densamma skulle tjena till förvaringsrum för tiondespanmålen, nu mera förfallit, församlingen icke vidare hade skyldighet att åt pastor underhålla sädeslada, hvadan ombudet sådant bestridt; och synerätten, genom utslag den 28 September 1870, enär någon ändring i den för boställen af ifrågavarande natur fastställda byggnadsordning icke kunde anses hafva blifvit gjord genom den numera uppgjorda regleringen af pastors löneförmåner, samt sockneboarne icke heller eljest, så vidt visadt vore, blifvit fritagne från skyldigheten att framgent såsom hitintills tillhandahålla pastor sädeslada, ogillat sockneombudets i sådant afseende gjorda framställning samt förpligtat socknemännen att besörja omläggning af den utanför sädesladan befintliga bron; så har Kongl. Maj:ts och Rikets Svea Hofrätt, der församlingen sig besvärat, i utslag den 14 November 1871, ej funnit skäl att i synerättens utslag ändring göra; deruti församlingen i underdånighet sökt ändring; hvaröfver doktor Brandell och kyrkoherden P. E. Amneus, den sistnämnde såsom konsistorii ombud, i underdånighet sig förklarar samt Hofrätten underdånigt utlåtande afgifvit; med Kongl. Maj:ts Högsta Domstol beslutet; Gifvet Stockholms slott den 29 April 1872.

Kongl. Maj:t har i nåder låtit sig föredragas ofvanberörda underdåniga besvär; men finner skäl icke vara anfördt, som uti Hofrättens öfverklagade utslag kan verka ändring. Det vederbörande till underdånig efterrättelse länder.

Under Kongl. Maj:ts Sekret.

(Sigill.)

G. Ryding.

Utslag uppå Själevads församlings underdåniga besvär.

Likheten med originalet intygas af

*P. O. Hörnfeldt.**Fr. Malmberg.*